

Socialdemokratiet påstår, at Venstre og De Konservative ikke vidste, hvad de lavede; men samtidig siger Socialdemokratiet så også, personificeret i indenrigsministeren, at Socialdemokratiet vidste godt, hvad man lavede. Så det var et bevidst blållys man lavede over for befolkningen, man førte bevidst befolkningen bag lyset. Jeg synes, det er beskæmmende.

Det, der er sagen, er, at hvis vi ikke får udvidet tidsrammen i denne lov fra to til tre år, så får vi en række af disse flygtninge, som er her på midlertidig opholdstilladelse. Deres ansøgninger skal så behandles, og det vil give nogle meget store sagspukler i et i forvejen overophedet asylsagsbehandlingssystem, bl.a. fordi ministeren i valgkampen lige skulle have presset behandlingstiderne ned. Det gjorde man, så vidt jeg har ladet mig fortælle, ved overarbejde i en hel række forskellige afdelinger. Det skal nu afspadseres, og så får vi puklerne igen. Men det var jo i valgkampen, det er overstået.

Men sagen er, at i det øjeblik, man skal til at lave en egentlig sagsbehandling af disse asylansøgninger, vil en række af disse mennesker få lov til at blive i Danmark – de vil få en egentlig opholdstilladelse. Og allerede, når der kun er gået yderligere et år, har de været lovligt i Danmark i tre år. Så vidt jeg har forstået udlændingeloven, gør bare det, at man har haft lovligt ophold i landet i tre år, at man får en tidsubestemt opholdstilladelse. Det betyder, at uanset hvor meget fred og ro, der bliver i hjemlandet, har vi ingen mulighed for at sige til de pågældende mennesker: Tak for denne gang, nu må I gerne rejse hjem. Der er millioner af flygtninge i resten af verden, der har brug for Danmarks hjælp, så nu synes vi, I skal tage hjem, for nu har I muligheden for det. Og så kan Danmark bruge sine penge til at hjælpe nogle, der virkelig har brug for hjælp.

Det vil man ikke. Og når så Fremskridtspartiet kommer og siger: Vi vil gerne have lov til at hjælpe de flygtninge, som har et reelt behov for at blive hjulpet, lyder det fra SF og andre, at det er et umenneskeligt menneskesyn, vi har, og at det er forfærdeligt at høre på.

Jeg ved ikke, om det er forfærdeligt, at vi ønsker at gøre noget for de flygtninge, der har reelt behov for at få hjælp. For hvis det er det, der er forskellen mellem SF og Fremskridtspartiet, så er jeg glad for det menneskesyn, jeg selv har.

Lad mig så også sige, at det er min overbevisning, at vi med denne ordning og også med den udlændingelov, vi har, roder begreberne sam-

men mellem, hvorvidt man er flygtning eller man er indvandrer. Forskellen må da være, at man som flygtning er her midlertidigt, indtil man har mulighed for at komme hjem igen. Det må være det, der ligger i ordet. Hvorimod i det øjeblik, man er indvandrer, er man her med henblik på at blive her resten af sit liv. Det må være forskellen i definitionen på de to ord, og hvis det ikke er tilfældet, hører jeg gerne specielt ministerens definition af dem.

Hvis jeg har ret i min definition, ødelægger man begreberne, eller også snyder man, når man stadig væk kalder flygtninge for flygtninge, når de har været i landet i tre år, for det er de ikke længere. De er i hvert fald ikke flygtninge i den forstand, som jeg her har anskueliggjort, og derfor er det vores opfattelse, at man også burde tage fat i hele udlændingeloven og få ophævet nogle af de tidsbegrænsninger, der er for, hvorvidt man er flygtning eller man er indvandrer.

Det her forslag handler som sagt kun om bosnere, og det, det i første omgang handler om, er, at man ganske forsigtigt har foreslået, at man udvider perioden fra to til tre år. Man kunne godt med det samme have taget munden fuld og sagt: Vi udvider til syv år. Men man skal også i et eller andet omfang være realistisk og håbe på, at man kan samle et flertal i Folketinget for, at man dog i det mindste lige når at få – havde jeg nær sagt – sunket spytet. Jeg ved ikke, om man må sige det, men det er i hvert fald det, det handler om. Og så lyser den røde lampe.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu har forslagsstillerne brugt megen tid på at forklare os vigtigheden af det forslag, der bliver lagt frem.

Det er vel egentlig sagt klarest af hr. Helge Adam Møller, som sagde: Vi drømte ikke om, at toårsreglen skulle bruges, for vi regnede med, at tingene var gået i orden inden da. Det var et håb og et ønske, vi alle kunne dele; men hvis det er udgangspunktet, så er der ikke andet at sige, end at så var det ganske enkelt unødigt trætte af Folketinget og Retsudvalget, at den daværende minister brugte tid på at lave reglen.

Vi ønskede at få reglen, fordi vi frygtede lige præcis den situation, at tingene ikke var løst i løbet af to år, og det viste sig desværre, at vi fik ret. Tingene er ikke løst, og derfor får reglen betydning. Men det har altså været fuldstændig tomme ord og fuldstændig overflødig, at den daværende justitsminister lavede dette æn-